

RECHTSPRAAK

werkneemster/Stichting Evean Zorg

Ontslag op staande voet wegens te laat komen en incident met cliënt is, mede gelet op het gehele verloop van de arbeidsrelatie, rechtsgeldig. Werkgeefster heeft geen belang bij voorwaardelijk ontbindingsverzoek.

Werkneemster is sinds 5 november 2002 in dienst van Evean en is werkzaam in de functie van helpende niveau-2. Werkneemster heeft diverse waarschuwingen gekregen, onder meer wegens te laat komen. Bij brief van 8 juli 2015 is aan werkneemster een laatste officiële waarschuwing gegeven, waarbij is vermeld dat indien zij zich opnieuw niet aan de afspraken houdt en zij wederom te laat is, zij met onmiddellijke ingang zal worden ontslagen. Op 10 juli 2015 is werkneemster wederom te laat gekomen en heeft een incident plaatsgevonden met een cliënt die onwel is geworden. Werkneemster zou zich niet om deze cliënt hebben bekommerd en is op 10 juli 2015 op non-actief gesteld. Op 14 juli 2015 is werkneemster op staande voet ontslagen. Werkneemster verzoekt vernietiging van het ontslag op staande voet. Zij betwist dat sprake is van een dringende reden. Evean verzoekt voorwaardelijke ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werkneemster heeft onvoldoende overtuigend betwist dat zij op 10 juli 2015 te laat was, zodat hiervan uit wordt gegaan. Ook ten aanzien van het door Evean gestelde incident, heeft werkneemster onvoldoende tegengeworpen om te kunnen concluderen dat hiervan haar geen verwijt kan worden gemaakt. Onbetwist is immers gebleven dat zij heeft gezegd dat er 'eentje' op de grond ligt en dat zij (uiteindelijk) verder is gegaan met de boodschappen opruimen in plaats van de patiënt heeft bijgestaan. Deze twee gebeurtenissen op een dag, maken dat - gelet op het gehele verloop van de arbeidsrelatie - van Evean redelijkerwijs niet meer gevergd kon worden het dienstverband nog langer te laten voortduren. Alle kansen en verbetertrajecten waren inmiddels gevolgd en werkneemster was voldoende gewaarschuwd voor de consequenties. De door werkneemster aangevoerde persoonlijke omstandigheden maken het voorgaande niet anders. De verzoeken van werkneemster worden afgewezen.

Ten aanzien van het voorwaardelijk tegenverzoek van Evean wordt als volgt geoordeeld. De eerste voorwaarde waaronder het verzoek is ingesteld, is niet ingetreden. Het ontslag op staande voet is immers niet vernietigd, zodat de arbeidsovereenkomst op dit moment is geëindigd. De mogelijkheid bestaat echter dat in hoger beroep de arbeidsovereenkomst alsnog wordt hersteld, nu ingevolge de Wet werk en zekerheid per 1 juli 2015 hoger beroep tegen deze

beschikking is opengesteld. De andere voorwaarde waaronder het verzoek is ingesteld, is daarmee ingetreden, zodat het verzoek wordt geacht te zijn ingesteld. Vraag is echter of Eveen belang heeft bij haar verzoek. In de memorie van toelichting, *Kamerstukken II* 2013/14, 33818, 3, p. 34-35, bij artikel 7:683 BW, is vermeld dat 'In het geval de werknemer enkel om herstel heeft verzocht of primair om herstel heeft verzocht en subsidiair om een vergoeding, maar herstel van de arbeidsovereenkomst naar het oordeel van de rechter niet in de rede ligt, kan de rechter (in het eerste geval: ambtshalve) besluiten niet tot veroordeling van herstel van de arbeidsovereenkomst over te gaan. In dat geval kan hij aan de werknemer een billijke vergoeding toekennen. Gezien het tijdsverloop zal een rechter hier vermoedelijk vaak toe overgaan'. Hieruit wordt afgeleid dat de wetgever heeft bedoeld om de rechter in hoger beroep met dit artikel de mogelijkheid en de middelen te geven om zo nodig ambtshalve, dus ook als hierom niet is verzocht, niet alleen te oordelen of het verzoek tot vernietiging van het ontslag op staande voet terecht is afgewezen, maar eveneens te oordelen over alle gevolgen die deze beslissing voor partijen met zich brengt en dus ervoor te kiezen om de arbeidsovereenkomst, hoewel het ontslag volgens deze rechter onterecht is gegeven, niet te herstellen. Indien de rechter in hoger beroep wel tot veroordeling tot herstel van de arbeidsovereenkomst wenst over te gaan, zal hij dit ook in het geval van een ontbindingsbeslissing kunnen doen en voor de periode vóór ontbinding een billijke vergoeding toekennen. Gelet hierop, heeft Eveen thans onvoldoende gesteld omtrent haar belang bij de door haar verzochte ontbinding. Haar verzoek wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-11-2015

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2015:8025

Zaaknummer: EA VERZ 15-939

Advocaten: L. van Dijk en H.J. van der Hauw

Wetsartikelen: 7:671b BW, 7:677 BW en 7:678 BW